

Faptele lui Pavel și Decla

Sfinții Părinți Eusebiu, Epifaniu, Grigorie de Nazians, Crisostom, Severus Sulpitius, care au trăit în veacul al IV-lea au amintit-o, în scrierile lor, pe Decla ca fiind martiră la Seleucia. Se consideră că această lucrare a fost scrisă pe parcursul anilor apostolici, foarte de timpuriu. A fost publicată din limba greacă la Bodleian Library, Oxford.

Cap. I

1 După ce-a plecat din Antiohia, Pavel a mers la Iconia, iar Demas și Hermogenes au mers cu el, fiind pe atunci plini de ipocrizie.

2 Însă Pavel, privind numai bunătatea lui Dumnezeu, nu le-a făcut nici un rău, ci i-a iubit foarte.

3 A făcut totul, numai să le fie bine, i-a învățat toate prezicerile și învățăturile lui Hristos și însemnătatea Evangheliilor lui Dumnezeu, apoi înțelepciunea lui Hristos, așa cum acestea i-au fost spuse lui.

4 Iar un oarecare om pe nume Onesiforus, auzind că Pavel va veni în Iconia, a mers în grabă să-l întâmpine împreună cu nevasta sa Lectra și fiul Simia și Zeno; și să-l invite la ei în casă.

5 Titus le-a descris lor arătarea lui Pavel, căci ei nu l-au știut dinainte, ci doar au auzit de caracterul lui.

6 Au mers pe drumul regal, către Listra și au stat acolo, așteptându-l să ajungă, comparând pe fiecare în parte, care trecea pe acolo, cu descriția primită de la Titus.

7 În sfârșit au văzut un om venind, de o statură scundă, chel, aplecat de spate, simpatic la picioare, cu ochii duși în fundul capului; un nas strâmb; plin de grație, câte o dată având alură de om, iar câte o dată de

înger. Și Pavel l-a văzut pe Onesiforus și s-a bucurat.

8 Iar Onesiforus a zis: "Salutare, tu slujitor al Dumnezeului celui binecuvântat." Și Pavel a spus: "Harul lui Dumnezeu să fie cu tine și familia ta."

9 Însă Demas și Hermogenes, plini de pizmă au spus: "Oare nu sântem și noi slujnici ai Dumnezeului celui binecuvântat?"

10 Iar Onesiforus a răspuns: "Fiindcă în voi nu am găsit fructe ale dreptății; oricum dacă sunteți de felul acela, atunci sunteți bineveniți în casa mea."

11 Atunci au mers la casa lui Onesiforus, fiind o mare bucurie în familie din cauza aceasta; Apoi au făcut rugăciuni, cu ruperea pâinii și cu ascultarea propovăduiri lui Pavel a cuvântului lui Dumnezeu; asupra smereniei și răstăgniri, în următorul fel:

12 "Binecuvântați sânt cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu.

13 Binecuvântați sânt cei ce-și păstrează trupul nepătat, căci ei vor fi templul lui Dumnezeu.

14 Binecuvântați sânt cei smeriți, căci Dumnezeu lor li se va arăta.

15 Binecuvântați sânt cei ce se distrag de la plăceri, căci ei vor fi acceptați de Dumnezeu.

16 Binecuvântați sânt cei ce au neveste precum și cei ce nu au, căci aceștia vor fi făcuți îngeri ai lui Dumnezeu.

1

17 Binecuvântați sânt cei ce tremură în fața cuvântului lui Dumnezeu, căci lor le va fi bine.

18 Binecuvântați sânt cei ce-și păzesc botezul în sfințenie, căci ei își vor găsi pacea în Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

19 Binecuvântați sânt cei ce aleargă după înțelepciunea lui Iisus Hristos, căci ei vor fi numiți fii celui Prea Înalt.

20 Binecuvântați sânt cei ce i-au aminte de povăturile lui Iisus Hristos, căci ei vor trăi veșnic.

21 Binecuvântați sânt cei care pentru iubirea de Hristos se distrag de la această viață, căci ei vor judeca pe îngeri și vor sta de partea dreaptă a lui Hristos și nu vor avea greutate la judecata de apoi.

22 Binecuvântați sânt trupurile și sufletele fecioarelor, căci ele l-au acceptat pe Dumnezeu și nu-și vor pierde răsplata, căci în ziua Domnului, Dumnezeu le va ține parte și le va salva pe vecie!"

Cap. II

1 Și până ce Pavel a propovăduit la această ceremonie în casa lui Onesiforus, o oarecare fecioară, pe nume Decla, a cărei mamă se numea Teoclia, care a fost logodită cu un om pe nume Tamiris, a stat la giamul casei sale.

2 De acolo ea l-a ascultat zi și noapte pe Pavel propovăduind, lucrurile lui Dumnezeu, în ceea ce privește, caritatea, credința în Hristos și rugăciunea.

3 Așa de copleșită era ea; încât nu se îndepărta de la giam, ascultând cu loare aminte, doctrina credinței.

4 Pe urmă, văzând ea că multe femei și fecioare merg la Pavel, și-a dorit cu sinceritate să poată și ea fi vrednică să se prezinte în fața lui și să audă cuvintele lui Hristos; fiindcă ea încă nu-l văzuse pe Pavel, ci doar îi auzise glasul.

5 Dar ne mai lăsându-se îndepărtată de la geam, mama-sa a trimis după Tamiris, care cu mare plăcere a venit, trăgând nădejde că i-o va da de nevastă; spunând către Teoclia: "Unde este Decia mea?"

6 Iar Teoclia i-a spus: "Tamiris, eu am ceva foarte ciudat să-ți spun; căci Decla de trei zile întregi, nu s-a mișcat de la fereastră, nici măcar pentru a mânca s-au a bea apă; ci este așa de atentă, ascultând vicleniile și înșelăciunile unui oarecare străin, pe care și eu îl admir, dar ea fiind așa de tânără și modestă, mă tem că o va stăpâni.

7 Căci acel om a dat peste cap întreg orașul Iconia și chiar și pe Decla ta, printre alți. Toate femeile și tineri se grăbesc să asculte doctrina lui; care printre altele, le spune că este numai un Dumnezeu, căruia trebuie să-i slujim și care trăiește în neprihănire.

8 Însă Decla mea, stă ca o plasă de paianjen legată de giam, captivată de spusele lui Pavel. Audiază cu o profundă pasiune și cu mare ardoare; iar fiind așa de atentă la tot ce spune el, tânăra a fost sedusă. Acum mergi tu și-i vorbește, căci ești logodit cu ea."

9 Făcând așa, Tamiris a venit la ea și a salutat-o și căutând să n-o surprindă, i-a zis: "Decla, logodnica mea, de ce stai în melancolia aceasta? Ce impresii stranii sunt peste tine? Întoarce-te către Tamiris și te intimidează."

10 La fel și mama ei i-a vorbit și i-a spus: "Copilă, de ce stai tu așa melancolică și mirată și nu dai nici un răspuns?"

11 Atunci ei au plâns-o excesiv, Tamiris că și-a pierdut logodnica, iar Teoclia că și-a pierdut fica; și au căutat s-o înveselească.

12 Însă toate acestea n-au lăsat nici o impresie asupra Decla și ca s-o îndemne să se întoarcă înspre ei, i-au scris pe hârtie, căci ea și în continuare asculta doar discursurile lui Pavel.

13 Atunci Tamiris a ieșit în stradă, să vadă cine sunt cei care merg să-l asculte pe

2

Pavel; și a văzut acolo doi oameni purtând o dispută foarte riguroasă și i-a întrebat:

14 "Domnilor, ce treabă aveți aici? Și cine este acel om ce a zăpăcit pe toată lumea și tineri și fecioare, de-i convinge să nu se căsătorească ci să stea așa?

15 Promit să vă dau o sumă considerabilă, dacă-mi spuneți drept, căci eu sânt primarul acestui oraș."

16 Atunci Demas și Hermogenes i-au zis: "Noi nu putem cu precizie să-ți spunem exact cine este, dar ceea ce știm noi, este că-i desparte pe tineri de logodnicele lor, iar pe fecioare de logodnici, propovăduind că viitor nu va fi, decât dacă trăim în inocență și fără a ne păta trupul."

Cap. III

1 Atunci Tamiris a spus: "Veniți la mine în casă să va reconfortați". Și au mers la el căci era bogat, iar vin era din belșug și provizii.

2 S-au așezat la masa plină cu de toate și au început a bea vin cu Tamiris acesta fiind supărat, din cauza dragostei pe care a avut-o pentru Decla, căci a vrut s-o i-a de nevastă.

3 Apoi Tamiris a spus: "Vreau să mă informați despre doctrina acestui Pavel, ca să-l pot înțelege; fiindcă sunt foarte îngrijorat din cauza Decla, pe care am găsit-o atât de încântată de discursurile lui; căci am ajuns să fiu în pericol să o pierd, din cauza asta."

4 Atunci Demas și Hermogenes, au răspuns: "Haideți să-l aducem în fața guvernatorului Castellius, ca pe unul care încearcă să convingă lumea, la o religie nouă a Creștinilor, iar el în acord cu porunca lui Cezar, îl va condamna la moarte, iar tu îți vei redobândi logodnica.

5 Între timp noi vom căuta s-o convingem că învierea de care vorbește el, a și venit și constă în a face copii; și atunci va fi înviere, când obținem înțelepciunea lui Dumnezeu."

6 Auzind Tamiris toate acestea, s-a încălzit de spusele lor;

7 Iar dis de dimineață s-a sculat și a plecat spre casa lui Onesiforus, înconjurat de magistrați, temnicheri și o mare mulțime de oameni cu prăjini la ei; și a zis către Pavel:

8 "Tu ai dat peste cap orașul Iconia și pe lângă altele și pe Decla, care este logodnica mea, dar care acum nu mai vrea să se căsătorească cu mine. De aceea tu vei merge cu noi în fața guvernatorului Castellius."

9 Și mulțimea a strigat: "Afară cu acest impostor, care a răsucit mințile nevestelor noastre și la toată lumea din jurul lui."

Cap. IV

1 Apoi Tamiris, stând în fața scaunului de judecată a guvernatorului, a declamat în următorul fel:

2 "Guvernatorule, eu nu știu de unde a venit acest om, însă el vorbește despre căsnici, că sânt ilegale. Poruncește-i prin urmare, să declare în fața ta, pentru ce propovăduiește astfel de doctrină."

3 În același timp, Demas și Hermogenes, șoptind i-a spus lui Tamiris: "Spune-i că el este Creștin și va fi osândit la moarte."

4 Însă guvernatorul fiind deliberat, l-a chemat pe Pavel și i-a spus: "Cine ești tu? Ce propovăduiești? Căci aceștia după cum se pare, te acuză de o mare crimă."

5 Atunci a început Pavel și a declarat, cu voce tare, zicând: "Precum sunt acum chemat să dau socoteală, îți cer audiență;

6 Căci Dumnezeu, care este un Dumnezeu răzbunător și care dorește numai

3

salvarea făpturilor sale, m-a trimis pe mine să-i ajut pe oameni să se lepede de păcate și de rele și de toate plăcerile, precum și de moarte; și să-i îndemn să nu mai păcătuiască.

7 Din acea cauză, Dumnezeu l-a trimis pe Fiul său Iisus Hristos, despre care eu propovăduiesc și în care-i îndemn pe oameni să-și pună nădejdea, căci acela care are o astfel de compătimire, în această lume rătăcită, să nu fie condamnat, ci să lupte și să aibe frică de Dumnezeu, înțelepciune și iubire de adevăr.

8 Deci în cazul acesta în care eu propovăduiesc lucrurile pe care le-am primit prin har de la Dumnezeu, unde este crima mea?"

9 Când a auzit aceasta guvernatorul, a dat ordin ca Pavel să fie băgat la închisoare, până ce va avea timp să-l examineze mai profund.

10 Dar cum s-a lăsat noaptea, Decla și-a coborât cercei de la urechi și i-a dat paznicului închisori, care i-a descuiat ușa și a lăsat-o să intre;

11 Apoi i-a dat o oglindă de argint tămnicerului și acesta a lăsat-o să intre în odaia lui Pavel; apoi s-a așezat la picioarele lui, să asculte de la el lucrurile sfinte ale lui Dumnezeu.

12 Iar Pavel i-a zis că lui nu-i este frică, căci este înconjurat de asistența divină; credința ei crescând atât, încât a sărutat jugurile cu care a fost legat Pavel.

Cap. V

1 În schimb, în târziu, au observat că Decla este plecată și au început s-o caute, prin toate străzile, crezând că s-a pierdut. Atunci unul din ajutanți paznicului, le-a spus că a văzut-o.

2 Și l-au examinat ei și el a spus că este în închisoare cu acel străin.

3 Auzind aceasta, au plecat acolo și au găsit-o; iar după ce au ieșit, au luat un grup de oameni cu ei și au mers să-i spună guvernatorului ce s-a întâmplat.

4 Auzind, guvernatorul, a poruncit ca Pavel să fie adus în fața scaunului de judecată.

5 Între timp, Decla, fiind încântată de cele auzite, s-a așezat în locul unde a stat Pavel; din care cauză, guvernatorul a dat ordin s-o aducă și pe ea, în fața instanței; fapt de care ea s-a bucurat.

6 Când Pavel a fost adus legat, grupul care a fost cu ei a strigat cu mai mare vehemență: "Acesta este impostorul, să moară."

7 În ascuns guvernatorului i-a plăcut discursul lui Pavel despre sfintele lucrări ale lui Hristos; și după ce consiliul a fost chemat, el a chemat-o pe Decla și a întrebat-o: "De ce nu vrei să te măriți cu Tamiris, în acord cu legea?"

8 Însă fiind încă sub impresia celor auzite de la Pavel, ea n-a dat nici un răspuns. Teoclia, mama ei a strigat atunci, zicând: "Să-l ardem pe acest netrebnic; și pe ea în mijlocul teatrului, căci l-a refuzat pe Tamiris, ca să fie povață tuturor femeilor."

9 Auzind aceasta, guvernatorul a devenit extrem de îngrijorat și a dat ordin ca Pavel să fie dat afară din oraș, iar Decla să fie arsă pe rug.

10 Și guvernatorul și lumea, au venit la teatru să vadă această amărăciune.

11 dar Decla ca o mială în mijlocul sălbăticiuni, căuta cu ochi după păstorul ei Pavel;

12 Și privind printre mulțime, l-a văzut pe Domnul Iisus, în forma lui Pavel; și a gândit ea: "Pavel a venit să mă vadă în aceste împrejurări ostile." Și și-a fixat ea privirea acolo, însă deodată această siluetă s-a ridicat la cer.

13 Atunci, tineri, bărbați și femei, au căutat lemne și le-au aranjat pentru arderea pe rug a Decla; care era goală lângă stâlp,

4

extorcând lacrimi guvernatorului, fiind surprins de splendoarea și frumusețea ei.

14 Iar după ce au terminat de aranjat lemnele, mulțimea i-a poruncit să urce pe ele; iar ea și-a făcut semnul cruci și a urcat.

15 Apoi au dat foc mormanului de lemne; iar flacăra s-a extins imens, dar pe ea nu a atins-o deloc; căci lui Dumnezeu i s-a făcut milă de ea și a cauzat o mare erupție sub pământ, iar de deasupra un nor, care s-a lăsat cu trăsnete și ploaie multă.

16 De la crestarea pământului, mulți s-au înspăimântat și au pierit, iar focul a fost înăbușit și Decla a scăpat.

Cap. VI

1 Între timp, Pavel împreună cu Onesiforus, nevasta sa și fii lor, au postit într-o peșteră, care se găsea situată pe drumul dinspre Iconia, spre Dafne.

2 Iar după ce au postit mai multe zile, fiul lui Onesiforus a zis către Pavel: "Părinte, noi suntem flămânzi și nu avem unde cumpăra pâine", căci tatăl său și-a lăsat totul pentru al urma pe Pavel cu familia sa.

3 Atunci Pavel și-a dat jos haina și a zis: "Fiule, mergi de cumpără pâine, iar apoi întoarce-te."
4 Însă în timp ce băiatul a mers a cumpăra pâine, a zărit-o pe vecina sa Decla și fiind uimit, a zis către ea: "Decia, unde mergi?"
5 Iar ea a răspuns: "Sânt în căutarea lui Pavel, fiindcă am scăpat de rug."
6 Și băiatul i-a zis: "Te voi conduce eu la el, căci este foarte îngrijorat din pricina ta și a stat în rugăciune și post aceste șase zile."
7 Iar când Decia a sosit la peșteră, l-a găsit pe Pavel îngenunchiat în rugăciune, spunând: "O, Sfinte Tată, O Doamne Iisuse Hristoase, chivernisește ca focul să n-o atingă pe Decla; ci fi salvatorul ei, căci ea este slujnica ta."
8 Atunci Decla stând în spatele lui, exaltând, a aclamat următoarele cuvinte: "O, Doamne Savaot, Creator al cerului și pământului și sfântului tău Fiu, eu îți aduc slavă și mulțumire, căci m-ai scăpat de la foc, ca să-l văd din nou pe Pavel."
9 Atunci Pavel s-a întors și când a văzut-o, a spus: "O, Dumnezeule, care-le cercetezi toate inimile, Tată a Domnului meu Iisus Hristos, Slavă îți aduc ție căci ai dat ascultare rugăciunilor mele."
10 Apoi o afecțiune de elogiare i-a cuprins, pe toți cei prezenți în peșteră; Pavel, Onesiforus și toți cei ce erau acolo; s-au umplut de fericire.
11 Și având cinci pâini, ceva zarzavaturi și apă; și s-au consolată între ei, în omagierea sfintelor lucrări ale lui Hristos.
12 Apoi a spus Decla către Pavel: "Dacă-ți va face plăcere, te voi urma, oriunde vei merge."
13 Iar el a răspuns: "Lumea s-a dedată mult la păcate, iar tu fiind frumoasă, mă tem că vei cădea în ispită și nu vei putea urma cele sfinte."
14 Atunci Decla i-a răspuns: "Pe mine mă tentează numai pecetea lui Hristos și nici o ispită nu mă va desparte."
15 Iar Pavel i-a spus: "Decla, fi răbdătoare și vei obține harul lui Hristos."

Cap. VII

1 Apoi Pavel, i-a trimis îndărăt la casa lor pe Onesiforus cu familia sa și luând-o cu el pe Decla au plecat spre Antiohia.
2 Iar pe vreme ce au sosit în oraș, un oarecare Sirian, pe nume Alexandru, magistrat al orașului, care a efectuat multe lucruri considerabile pentru oraș, văzând-o
5
pe Decla, s-a amoretat de ea; și l-a dăruit pe Pavel cu multe daruri, pentru a atrage atenția fetei.
3 Însă Pavel i-a zis: "Eu nu am cunoscut-o pe această femeie, de care-mi vorbești și nici nu-mi aparține mie."
4 Dar el fiind o persoană influentă în Antiohia, a oprit-o pe stradă și a sărutat-o, ceea ce Decla nu a putut suferi, ci dându-se de partea lui Pavel, a exclamat: "Nu mă forța, căci sânt o străină; nu mă forța căci sânt o slujnică a lui Dumnezeu; căci și din Iconia am fost obligată să plec, fiindcă nu am vrut să mă mărit cu Tamiris."
5 Apoi l-a împins la o parte pe Alexandru și i-a despicat haina și i-a răsturnat coroana de pe cap, făcându-l de răs în fața tuturor.
6 Iar Alexandru, dintr-o parte căci a iubit-o, din alta că l-a făcut de rușine; a dus-o în fața guvernatorului, care a examinat-o și ea recunoscând, acesta a condamnat-o să fie aruncată la fiare.

Cap. VIII

1 La aceasta, poporul comentând, au spus că nu este drept: "Judecata aceasta făcută în acest oraș, nu este dreaptă. Iar Decla a cerut de la guvernator, ca cinstea ei să nu fie pătată, până ce pedeapsa nu va fi săvârșită."

2 Apoi guvernatorul a cercetat cine o va întreține, iar o oarecare văduvă, foarte bogată, pe nume Trifina; a cărei fică a murit mai de mult; și a exprimat dorința de a o lua la ea; și a tratat-o în casa ei, exact ca pe fica sa.

3 În sfârșit, când a venit ziua de pedeapsă, au fost scoase fiarele ca să fie văzute; și Decla a fost adusă la amfiteatru și pusă într-o tavernă, în care era o leoaică, în fața mulțimi de spectatori.

4 Trifina, fără nici o înduplecare a însoțit-o pe Decla, iar leoaica a venit și i-a lins picioarele. Acuzarea ei, era crimă cu titlu de profanare, la care femeia, exclamând a zis: "O, Dumnezeule, judecata acestui oraș a fost nedreaptă."

5 Apoi Trifina a luat-o pe Decla acasă la ea și s-au pus să doarmă; și iată că fica Trifinei, care a fost moartă, i-a apărut maici sale în vis și i-a zis: "Mamă, primește-o pe această femeie tânără, Decla, ca pe fica ta, în locul meu; și cere-i să se roage pentru mine, ca să fiu condusă la starea fericiri."

6 Fapt la care Trifina cu mai mare amplexare, a spus: "Fica mea, Falconilla, mi s-a arătat în vis și mi-a spus să te aduc în camera ei și să-ți cer să te rogi pentru ea, ca să fie condusă la starea fericiri și a vieți veșnice."

7 Auzind Decla aceasta, pe loc a început a se ruga Domnului, spunând: "O, Doamne Dumnezeu al cerului și al pământului, Iisuse Hristoase, tu Fiu al celui Prea Înalt, chivernisește ca fica acestei femei, pe nume Falconilla, să primească viață veșnică." Atunci Trifina, exclamând, a spus: "O, judecată nedreaptă, o slăbiciuni deșarte! Cum ați putut ca o astfel de creatură, s-o aruncați la fiare!"

8 Dis de dimineață, la revărsatul zorilor, Alexandru a venit la Trifina în casă și a spus: "Poporul și guvernatorul, așteaptă; adu-o pe criminală."

9 Însă Trifina s-a lăsat asupra lui cu o violență așa de mare, că acesta s-a speriat și a fugit. Trifina a fost din familie regală și exprimându-și durerea, a zis: "Întodeauna am avut deaface în casa mea cu două greutăți și nu-i nimeni să mă consoleze; nici chiar când am pierdut-o pe fica mea și nici acum n-o pot salva pe Decla. Dar acum, Doamne Dumnezeule, fi tu ajutorul lui Decla, slujnica ta."

10 Și până s-a gândit ea așa, guvernatorul a trimis pe unul din ofițeri săi, s-o aducă pe Decla. Atunci Trifina luând-o

6

de mână, a plecat cu ea, spunând: "Am condus-o pe Falconilla la groapă, iar acum a trebuit s-o conduc pe Decla la fiare."

11 Iar când Decla a auzit, a început a se ruga cu lacrimi în ochii: "O, Doamne Dumnezeule, carele ai fost stâlpul și refugiul meu, dăruiește-o pe Trifina pentru mila ei față de mine și păstrează cinstea mea."

12 După aceea s-a auzit o mare gălăgie în amfiteatru; fiarele urlau iar mulțimea striga: "Aduceți-o pe criminală."

13 Însă femeia exclamând, a spus: "Să sufere întreg orașul pentru această crimă și noi toți pe rând; o, guvernator, a aceleiași pedepse; o, nedreaptă judecată! O, crudă mulțime!"

14 Alți au spus: "Să fie distrus întreg orașul pentru această faptă oribilă; Omoară ne pe toți; o, guvernator; o, mulțime crudă; o judecată nedreaptă!"

Cap. IX

1 Atunci Decla a fost smulsă din mâna Trifinei, apoi au dezbrăcat-o și au învelit-o într-o bretea; și au azvârlit-o la fiare; iar lei și urși au adulmecat spre ea -

2 Însă leoaica, care era cea mai feroce dintre ele, s-a apropiat de Decla și s-a așezat la picioarele ei; după care s-a lăsat o liniște printre mulțimea de femei.

3 Apoi o ursoaică s-a lăsat asupra ei, însă leoaica s-a interpus și a sfâșiat-o în bucăți.

4 Din nou un leu, pregătit de atac, care aparținea lui Alexandru, s-a lăsat asupra ei, dar leoaica a sărit din nou și ambele animale, au pierit.

5 Atunci femeia s-a înspăimântat deodată, căci a văzut că leoaica care a salvat-o pe Decla, a pierit.

6 După aceea, au mai adus o mulțime de fiare; dar Decla stătea cu mâinile ridicate la cer, rugându-se. Apoi a privit și a văzut o groapă plină cu apă, zicând în sinea ei: "Acum a venit timpul să fiu botezată."

7 Și s-a aruncat în acea groapă, spunând: "În numele Domnului Iisus Hristos, în această ultimă zi a mea, sânt botezată." Văzând aceasta, femeia și mulțimea, au exclamat: "Nu te arunca în groapă;" și guvernatorul a zis la fel, că pești (*probabil find vorba de rechini*), să nu devoreze o astfel de frumusețe.

8 Ne ținând cont, de toate acestea, Decla s-a aruncat în apă, în numele Domnului nostru Iisus Hristos.

9 Însă pești, văzând lumina și focul ei, au pierit cu toți și s-au ridicat la suprafață; iar un nor de foc a învelit-o pe Decla, ca fiarele să nu se poată apropia de ea și ca mulțimea să nu poată vedea goliciunea ei.

10 Apoi încă au mai slobozit și alte fiare asupra ei, iar lumea s-a lamentat mai mult; uni dintre ei aruncând cu diferite obiecte și pomezi; iar după toate acestea, fiarele s-au așezat jos, de parcă ar fi vrut să doarmă și nu i-au mai făcut Decla nimic.

11 După aceea, Alexandru a zis către guvernator: "Eu am niște tauri foarte grozavi, hai s-o aruncăm la ei." La care guvernatorul, îngrijorat, a răspuns: "Fă cum crezi de cuvință."

12 Atunci au legat-o pe Decla cu un cordon împrejur și de picioare; și așa legată au aruncat-o la tauri; carora le-au pus dăngi cu fieru înroșit, pentru ai irita mai tare și a fi mai violenți.

13 De aceea, tauri au mugit foarte, însă flacăra lui Decla a ars cordonul, care de fapt i-a iritat mai mult pe tauri, dar ea a stat în mijlocul scenei neclintită, de parcă nimic nu s-ar fi petrecut.

14 Între timp, Trifina, care a stat pe o bancă, a căzut pe loc și a decedat; după care tot orașul s-a îngrijorat.

15 Și Alexandru s-a temut și a zis către guvernator: "Te implor să ai milă de mine și de acest oraș și eliberează-o pe această 7

femeie, care a luptat cu fiarele; până ce și eu și tu și tot orașul nu vom fi nimiciți;

16 Căci dacă Cezar află ce s-a întâmplat, va distruge în mod sigur întreg orașul, din cauza Trifinei, care este de sânge aristocrat și cu care cândva a fost în relații bune.

17 Apoi guvernatorul, a chemat-o pe Decla dintre fiare și a întrebat-o: "Cine ești tu și care sunt tainele tale, că nici o fiară nu ți-a făcut nimic?"

18 Iar Decla i-a spus: "Eu sânt o slujnică a Dumnezeului celui viu și sânt o credincioasă a lui Iisus Hristos Fiul său, în care Dumnezeu își are plăcerea; din acel motiv nici o fiară nu m-a atins.

19 Căci el este calea eternei salvări și a vieții veșnice. El este refugiul celor ce sunt în necaz; un suport pentru cei întristați, nădejdea și scutul celor neputincioși; și toți cei ce într-un cuvânt nu vor crede în el, nu vor trăi, ci vor suferi moarte veșnică."

20 Când a auzit aceste cuvinte guvernatorul, a poruncit să-i aducă hainele ei și i-a spus să se îmbrace.

21 Și Decla a spus din nou: "Acel Dumnezeu care m-a îmbrăcat pe mine, când am fost goală printre fiare, în ziua judecăți vă va îmbrăca sufletele voastre cu îmbrăcămintea salvări voastre." Atunci s-a îmbrăcat, iar guvernatorul a făcut public un ordin, în felul următor: "Te eliberez pe tine, Decla, slujitoare a lui Dumnezeu."

22 După care femeia, exclamând, a dat slavă și mulțumire lui Dumnezeu, spunând: "Nu este alt Dumnezeu decât unul, care este Dumnezeul lui Decla; un Dumnezeu, care a scăpat-o pe Decla."

23 Și așa de puternică era vocea ei, de părea că tot orașul se cutremura; Iar Trifina de bucuria acestor întâmplări, a înviat și a alergat împreună cu mulțimea s-o întâmpine pe Decla; și îmbrățișând-o i-a zis: "Acum cred că va fi înviere din morți; acum știu că fica mea trăiește. Vino la mine în casa mea, fica mea Decla și tot ce-i al meu, ție îți voi da."

24 Astfel Decla a mers la Trifina, unde a stat câteva zile, propovăduind și învățând-o cuvintele Domnului; și multe tinere au fost convertite; și aceasta a fost o mare bucurie în casa lui Trifina.

25 Însă Decla a tins să-l vadă pe Pavel și s-a interesat și a trimis peste tot să-l găsească; până ce în cele din urmă i s-a spus că se găsește la Mira în Licia. Și a luat cu ea mulți tineri și tinere; și s-a îmbrăcat într-o bretea și s-a îmbrăcat bărbat, plecând spre Mira în Licia. Iar l-a găsit pe Pavel, propovăduind cuvântul lui Dumnezeu; și s-a strecurat acolo printre mulțime.

Cap. X

1 Și n-a fost mică surpriza lui Pavel, văzând atâta popor cu ea; căci și-a închipuit că o nouă ispită se lasă asupra lui.

2 Văzând toate acestea, Decla a spus: "Am fost botezată, Pavel; căci acum cei care asistă la propovăduirile tale, au asistat la botezul meu."

3 Apoi Pavel a luat-o și a condus-o în casa lui Hermes; și acolo, Decla i-a povestit tot ce i s-a întâmplat în Antiohia; fapte la care Pavel s-a minunat și toți cei ce au auzit, s-au întărit și s-au rugat pentru fericire Trifinei.

4 Atunci Decla, s-a ridicat și i-a zis lui Pavel: "Vreau să plec în Iconia." Iar Pavel i-a zis: "Mergi și învață-i cuvântul Domnului."

5 Între timp, Trifina a trimis o sumă mare de bani lui Pavel și îmbrăcăminte, ca milostenie pentru cei săraci.

6 Apoi Decla a plecat la Iconia; și când a ajuns la casa lui Onesiforus, ea s-a aruncat la pământ, pe locul unde a propovăduit Pavel; și acolo a plâns, s-a rugat și a slăvit și a lăudat pe Dumnezeu în felul următor:

8

7 O, Domn al lui Dumnezeu, al acestei case, unde pentru prima dată am fost iluminată de tine; o Iisuse, fiu al Dumnezeului celui viu, care-le ai fost ajutorul meu în fața guvernatorului și scutul meu și ajutorul meu printre fiare; tu singur ești Dumnezeu în veci vecilor. Amin."

8 Apoi Decla, nu l-a văzut pe Tamiris, căci a murit, ci doar pe mama ei. Apoi chemând-o i-a zis: "Teoclia, mamă, este cu puțință ca tu să fi adusă la credință, căci alt dumnezeu nu este, decât Domnul Dumnezeu, care-le este în ceruri? Dacă vrei bogății mari, Dumnezeu prin mine ți le va da; dacă vrei pe fica ta din nou, iată-mă."

9 Acestea și multe altele, i-a zis ea mamei sale, pentru a o aduce la credință; însă mama ei Teoclia nu a dat crezare spuselor martirei Decla.

10 Apoi Decla terminând discursul ei, și-a făcut cruce peste tot trupul ei, a părăsit casa și a plecat la Dafne; iar când a ajuns acolo, s-a oprit la peștera unde odată s-a întâlnit cu Pavel și Onesiforus; și s-a aruncat la pământ și a plâns în fața lui Dumnezeu.

11 Plecând de acolo, s-a îndreptat spre Seleucia, unde pe mulți i-a iluminat în înțelepciunea lui Hristos.

12 Iar un nor strălucitor a însoțit-o de fiecare dată în călătoriile ei.

13 După ce a ajuns la Seleucia, s-a îndreptat într-un loc din împrejurimi, fiindcă băștinași de acolo erau păgâni și se rugau la idoli.

14 Și a fost purtată de nor în munții numiți Calamon și Rodeon. Acolo a trăit mulți ani și a suferit fel de fel de ispite grele, din cauza diavolului, cu care ea s-a luptat prin harul pe care l-a primit de la Hristos.

15 Pe urmă o oarecare femeie binevoitoare, auzind despre fecioara Decla, a venit la ea, primind darul de a proroci de la Dumnezeu; și mulți alți au părăsit această lume și s-au dedicat vieții monahale împreună cu ea.

16 Și de departe s-a auzit despre Decla și despre minunile pe care le-a făcut ea, vindecând pe cei bolnavi, astfel că din multe țări vecine, au venit la ea; și urcând muntele și apropiindu-se de peștera ei, unde stătea, s-au vindecat pe loc, indiferent de ce boală sufereau.

17 Duhuri necurate au fost scoase urlând groaznic; și toți cei vindecați au lăudat pe Dumnezeu, de puterea cu care a înzestrat-o pe această fecioară Decla.

18 Așa de mult succes avea ea, că doctori din Seleucia, au rămas fără pacienți, căci nimeni nu se mai trata la ei. Din cauza aceasta, ei s-au umplut de mânie și au început a scorni precum metodele ei de vindecare, sunt inadecvate.

Cap. XI

1 Atunci diavolul, le-a sugerat lor lucruri rele, astfel că într-o zi ei s-au adunat să se consulte, ce să facă și au ajuns la concluzia să spună următoarele: "Că fecioara este o preoteasă a zeiței Diana, care din cauza fecioriei ei, orice cere de la zeiță, aceasta îi împlinește; și că este iubită de toți zeii."

2 Apoi au zis: "Haide-ți să găsim niște răzvrățiți și după ce le vom da deajuns de băut, le vom da și o sumă de bani; și să le poruncim să meargă la fecioară și s-o ademenească," promițându-le o recompensă mare de bani, în caz că vor reuși.

3 Căci au crezut că în cazul în care vor reuși s-o ademenească pe fecioară, zeii nu-i vor mai da ascultare și nici Diana n-o să-i mai vindece bolnavi ei.

4 Și au procedat așa și răzvrățiți au plecat spre munte și ca niște fiare sălbatice s-au năpustit spre peșteră, bătând la ușă.

5 Sfânta martiră Decla, nădăjduind în Dumnezeu, în care credea, a deschis ușa,

9

dealtfel ea cunoscând dinainte intenția lor; și le-a zis tinerilor: "Ce vreți?"

6 Iar ei au zis: "Este cineva aici pe nume Decla?" Dar ea a întrebat: "Dar ce vreți cu ea?" Iar ei au zis: "Noi avem în gând s-o păcălim".

7 Apoi binecuvântata Decla, a spus: "Eu sânt, o femeie vârsnică și sânt o slujnică a lui Domnului meu Iisus Hristos; iar dacă aveți intenții rele cu mine, nu veți reuși în faptele voastre." Însă ei au spus: "Este imposibil, noi vom reuși să facem ceea ce avem în gând."

8 Și terminând de vorbit, s-au apucat s-o doboare la pământ. Atunci ea cu ce-a mai mare blândețe, le-a zis: "Tinerilor, aveți răbdare și veți vedea slava lui Dumnezeu."

9 Și în timp ce ei o ține-au, ea a privit spre cer și a spus: "O, Dumnezeule, cel plin de stimă, cel căruia nimeni nu-i este asemeni; care te faci slăvit peste dușmani tăi; cine m-a scăpat pe mine din flăcări și nu m-a dat lui Tamiris și nici lui Alexandru; care m-ai salvat de la fiarele sălbatice; care m-ai păstrat în ape adânci; care-le peste tot ai fost ajutorul meu și ți-ai preamărit numele prin mine;

10 Acum scapă-mă la fel din mâinile acestor nechibzuți; și nu-i lăsa să-mi păteze onoare, care am păstrat-o pentru a te onora pe tine; căci eu te iubesc și în tine trăiesc, o Tată, Fiu și Duhule Sfânt și pururea, Amin."

11 Atunci s-a auzit o voce din cer, spunând: "Să nu-ți fie frică Decla, slujnică credincioasă a mea, căci eu sânt cu tine. Privește și vezi locul care este păstrat pentru tine; acesta va fi lăcașul tău, cel de veci."

12 Și Decla a văzut o stâncă deschizându-se, atât cât să poată intra o persoană; și a intrat pentru a se salva de această ceată de răzvrătiți; și intrând, pe loc stânca s-a închis, ne lăsând nici o urmă vizibilă ca să poată fi deschisă.

13 Și răzvrătiți au rămas uimiți de această minune nemaipomenită, ne putând s-o păcălească pe slujnica lui Dumnezeu; rămânând doar cu baticul ei în mână, pe care l-au rupt în bucăți.

14 Acestea s-au întâmplat din voia lui Dumnezeu, pentru confirmarea credinței lor, pentru aceia care vor veni să vadă aceste lucruri venerabile, în următorii ani, toți cei binecuvântați, care vor da crezare Domnului nostru Iisus Hristos, din inimă curată.

15 Astfel a suferit această primă apostolă și martiră a lui Dumnezeu, fecioara Decla; care a venit din Iconia la vârsta de optsprezece ani; care și-a petrecut viața, o parte în călători și o parte în viața monahală, în peștera în care a trăit șaptezeci și doi de ani, iar când a fost luată la Domnul a avut nouăzeci de ani.

16 Astfel a luat sfârșit viața ei.

17 Ziua sfântă care se celebrează în memoria ei, este douăzeci și patru Septembrie, spre Slava Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea. Amin.